

عنوان مقاله:

تاثیر رفتاردرمانی دیالکتیکی گروهی بر خودکارآمدی و پرخاشگری در دانش آموزان دختر

محل انتشار:

ششمین کنگره انجمن روانشناسی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

دنیا مرادی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران

علی نقی اقدسی - گروه روانشناسی و مشاوره، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر بررسی اثربخشی رفتاردرمانی دیالکتیکی گروهی بر خودکارآمدی و پرخاشگری دانش آموزان دختر بود. طرح پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. از بین دانش آموزان دختر دوره‌ی متوسطه ناحیه 1 شهرستان تبریز در سال تحصیلی 95-1394 با روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای چندمرحله ای 2 کلاس انتخاب و 26 دانش آموز به عنوان نمونه در 2 گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. برای جمع آوری داده ها از مقیاس خودکارآمدی شرر و مادوکس، پرسشنامه پرخاشگری باس و پری و برنامه آموزش رفتاردرمانی دیالکتیکی علیجانزاده و همکاران استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده ها با روش آماری تحلیل کوواریانس نشان داد که آموزش رفتاردرمانی دیالکتیکی بر خودکارآمدی، پرخاشگری و مولفه های آن (پرخاشگری بدنی، پرخاشگری کلامی، خشم و خصومت) تاثیر دارد ($P > 0/05$). درواقع آموزش رفتاردرمانی دیالکتیکی باعث افزایش خودکارآمدی و کاهش پرخاشگری و مولفه های آن می شود.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، پرخاشگری، رفتاردرمانی دیالکتیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/732602>

